

سامانه خدمات
کسب و کار

رسانا

شششنبه ۱۹ بهمن ۱۴۰۰

۳۰۶۱

خبرنامه رسمی سندیکای صنعت برق ایران

درج آگهی در نشریه ستبران و رسانه‌های سندیکا
ویژه پایان سال

به روزرسانی عضویت شرکت‌های عضو در کمیته‌های
تخصصی سندیکا

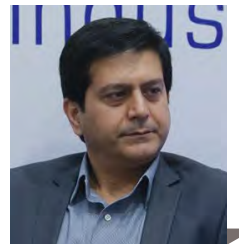
فهرست

- ۲ یک گام به سوی حل چالش گرانی XLPE....
- بسته ویژه اعضا برای درج آگهی در نشریه ستبران و رسانه‌های سندیکا _ ویژه‌نامه پایان سال
- ۳ نگاهی به فرایند توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر در کشور از حرف تا عمل
- ۴ اجرای پروژه‌های عظیم صنعتی نماد همت بزرگ دولت برای خنثی سازی تحریم‌ها است
- ۵ در انتظار رشد اقتصادی پایدار
- قانون مربوط به جذب سرمایه‌گذاری خارجی بازنگری شود
- آئین نامه‌های زائد مانع صدور سریع مجوزهای کسب و کار / وجود ۱۲ هزار قانون در کشور چگونه بفهمیم در کدام پله مصرف برق قرار داریم؟

مدل‌های جدید تامین مالی در صنعت برق

اقتصاد صنعت برق در طول سال‌های اخیر دچار تغییرات گسترده‌ای شده که عملاً فضای کسب و کار را با شرایطی جدید و متفاوت مواجه کرده است. عواملی نظیر تحریم‌ها، کاهش جدی درآمدهای ارزی از یک سو و اقتصاد ناتراز و گاه ناکارآمدی در مدیریت صنعت برق از سوی دیگر، به ایجاد مسائلی مانند کاهش چشمگیر سرمایه‌گذاری‌ها در این صنعت منجر شده است. افول سرمایه‌گذاری‌ها از ۶ میلیارد دلار به کمتر از ۶۰۰ میلیون دلار در کمتر از یک دهه و ایجاد شرایطی نابهنجار در حوزه‌های تولید، انتقال و توزیع، حاصل تغییراتی است که در فضای کلان اقتصاد صنعت برق رخ داده است.

مشاور و تامین‌کننده پیش می‌رفت، اما در فضای کنونی این صنعت امکان پیاده‌سازی چنین روندی وجود ندارد. در شرایطی که دولت دچار کمبود شدید نقدینگی است و هر ساله با کسری بودجه قابل توجهی روبه‌رو می‌شود، تامین مالی پروژه‌های زیرساختی و عموماً گران‌قیمت صنعت برق برای وزارت نیرو و دولت امکان‌پذیر نیست. به همین دلیل است که بسیاری از فعالان صنعت برق طی سال‌های اخیر زیر سایه سنگین رکود، ناگزیر به کاهش ظرفیت تولید شده، بیکار مانده یا ورشکست شده‌اند. واقعیت این است که مجموعه‌هایی که در این شرایط سرپا مانده و

علی بخشی
رئیس هیات مدیره شرکت صنایع

تا پیش از این کار در صنعت برق با اتکا به بودجه‌های دولتی، تعریف پروژه از سوی کارفرمایان، برگزاری مناقصات و در نهایت واگذاری کار به شرکت‌های سازنده، پیمانکار،

ادامه از صفحه قبل

همچنان عملکرد موفق‌تری در بازار دارند، عمدتاً شرکت‌هایی با استراتژی مشخص هستند که فضای پروژه‌های خود را تغییر داده و با شرایط حاکم بر صنعت و اقتصاد کشور سازگار شده‌اند.

این دست شرکت‌ها پذیرفته‌اند که دولت منابعی برای اجرای پروژه‌ها و انجام سرمایه‌گذاری‌های جدید در اختیار ندارد و برای ادامه حیات نیازمند مدل‌های اقتصادی جدید هستند. واقعیت این است که ما در بخش خصوصی باید رویکردهای جدیدی را در اداره بنگاه‌های اقتصادی خود تمرین کرده و استراتژی‌های کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت شرکت را بر این مبنای ریزی کنیم که دولت و وزارت نیرو سرمایه و بودجه‌ای برای اجرای پروژه‌های این صنعت ندارد.

بر همین اساس به نظر می‌رسد صنعت برق نیازمند مدل‌های اقتصادی جدیدی است که حاصل تغییر نگرش و رویکرد در بخش خصوصی، دولت و نهادهای بالادستی نسبت به این صنعت است. البته پیش از این راهبردهایی برای مشارکت بخش خصوصی در سرمایه‌گذاری‌های حوزه تولید از مسیر قراردادهای BOO و BOT اجرا شده بود. به این ترتیب زمینه برای ورود سرمایه‌گذاران خصوصی و غیردولتی برای خرید، احداث و راه‌اندازی نیروگاه‌ها فراهم و بازگشت سرمایه از مسیر فروش برق میسر شده بود. البته به نظر می‌رسد صنعت برق در این حوزه هم نیازمند مدل‌ها و راهبردهای جدیدی برای مشارکت بخش خصوصی در توسعه

زیرساخت‌های نیروگاهی با حفظ منافع طرفین است.

بر خلاف حوزه تولید، به دلیل محدودیت‌های قانونی و نگاه حاکم بر بخش‌های انتقال و توزیع، تا امروز ساختاری برای مشارکت بخش خصوصی در سرمایه‌گذاری‌های این دو حوزه ایجاد نشده است. از این رو بسترسازی برای ورود سرمایه‌گذاران خصوصی به حوزه شبکه‌های انتقال و توزیع موضوعی است که مدت‌هاست از سوی اتاق بازرگانی و سندیکای صنعت برق پیگیری و دنبال می‌شود. البته نباید از این مساله چشم پوشید که لزوم دولتی ماندن شبکه‌های انتقال بر اساس سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی یکی از موانع پیش‌روی بخش خصوصی برای سرمایه‌گذاری در این حوزه است. به هر حال واقعیت این است که هیچ‌یک از بازیگران صنعت برق اعم از خصوصی و دولتی تا امروز اقدامی برای تعریف یک مدل اقتصادی جدید مطابق با قوانین موجود، به منظور سرمایه‌گذاری و تامین مالی پروژه‌های زیرساختی انتقال و توزیع صورت ن داده‌اند.

در شرایط فعلی صنعت برق نیازمند یک پارادایم جدید برای ایجاد مشارکت موثر بین دولت و بخش خصوصی برای تامین مالی پروژه‌های زیرساختی این صنعت اعم از تولید، انتقال و توزیع و حتی پروژه‌های بهره‌وری، بهینه‌سازی و مدیریت مصرف است. تامین مالی پروژه‌ها فارغ از منابع درآمدی دولت باید به عنوان یک اصل در توسعه و رونق صنعت برق پذیرفته شده و ابزارهایی

نظیر بازار سرمایه و صادرات یا ترانزیت برق جایگزین مدل‌های سنتی بودجه‌ریزی در این صنعت شود.

واقعیت این است که تا امروز اتکای صنعت برق به بودجه‌های دولتی و نگاه رایج کارفرمایی - پیمانکاری، بنگاه‌های اقتصادی و حتی شرکت‌های کارفرمایی را به روند نادرست، قدیمی و ناکارآمد وابستگی مطلق به بودجه‌های دولتی عادت داده است. نتیجه این روند تضعیف و ورشکستگی شرکت‌ها به دلیل کاهش بودجه‌های دولتی، افت میزان سرمایه‌گذاری‌ها و کم شدن تعداد پروژه‌هاست. برای مواجهه با بحران مالی که امروز گریبانگیر صنعت برق شده، همفکری و مشارکت دولت، مجلس و تشکل‌های بخش خصوصی به منظور تدوین یک مدل تامین مالی جدید و ایجاد بسترهای قانونی و زیربنایی لازم برای پیاده‌سازی این مدل ضروری است.

به طور خلاصه باید گفت همه بازیگران صنعت برق در گام اول باید بپذیرند که عصر توسعه بر پایه سرمایه‌های دولتی به پایان رسیده و امروز پیشرفت صنعتی در گرو تعریف مدل‌های مشارکت دولتی و خصوصی برای جذب سرمایه است. اگر بتوانیم این پذیرش را در دولت و پس از آن مجلس ایجاد کنیم و بسترهای قانونی لازم را برای پیاده‌سازی مدل‌هایی که باید با همفکری و مفاهمه بین دولت، وزارت نیرو و تشکل‌ها به نمایندگی از بخش خصوصی طراحی و تدوین شوند، فراهم کنیم، در این صورت قطعاً علاوه بر جبران عقب‌ماندگی‌های

چشمگیر سرمایه‌گذاری‌ها از برنامه‌های توسعه و ایجاد فرصت‌های جدید در بازار داخلی این صنعت، زمینه برای توسعه صادرات کالای برق، تجهیزات و خدمات فنی و مهندسی هم مهیاتر خواهد شد. در مقابل اگر این تغییر پارادایم را نپذیریم، نتیجه‌ای جز شرایط کنونی صنعت که پروژه‌های زیرساختی متوقف شده، ظرفیت تولید شرکت‌ها کاهش یافته، شبکه‌های انتقال و توزیع به شدت فرسوده و با تلفات بالا هستند و پروژه‌های بهره‌وری، بهینه‌سازی و مدیریت مصرف که به دلیل فقدان مزیت اقتصادی، قابلیت اجرایی شدن ندارند، در پی نخواهد داشت. پیامد این شرایط برای بخش خصوصی چیزی جز بیکاری طولانی‌مدت، رکود و تعطیلی نخواهد بود.

بسته ویژه اعضا برای درج آگهی در نشریه ستبران و رسانه‌های سندیکا _ ویژه‌نامه پایان سال

درج اخبار و آگهی‌های تبلیغاتی در رسانه‌های سندیکا فرصت مناسبی برای معرفی موثر توانمندی‌ها و دستاوردهای شرکت‌های عضو به صاحبان صنایع و دست‌اندرکاران صنعت برق و انرژی کشور است.

نشریه ستبران با انتشار ۱۲۷ شماره به عنوان یکی از مهمترین رسانه‌های صنعت برق، از جایگاه ویژه‌ای در بین کارفرمایان و دست‌اندرکاران این حوزه برخوردار است.

از آنجا که سال ۱۴۰۰ به تدریج به روزهای پایانی خود نزدیک می‌شود و عمده رویدادهای رایج برای معرفی ظرفیت‌ها و توانمندی‌های شرکت‌های فعال صنعت برق در پایان سال به دلیل شیوع ویروس کرونا برگزار نمی‌شود، از اینرو سندیکا از طریق مجموعه رسانه‌های اطلاع‌رسانی و تبلیغاتی خود شامل نشریه ستبران، وب سایت سندیکا، بولتن الکترونیکی رسانه، صفحات رسمی اینستاگرام، تلگرام و آپارات، بستر مناسبی را برای معرفی شرکت‌های صنعت برق فراهم آورده است.

بر این اساس در ویژه‌نامه پایان سال بسته تبلیغاتی ویژه‌ای جهت اثر بخشی گسترده‌تر تبلیغات شرکت‌های عضو و ارائه آن به بیش از ۱۰ هزار مخاطب صنعت برق پیش بینی شده است و شرکت‌های عضو می‌توانند با ۲۰ درصد تخفیف از این بسته ویژه برخوردار شوند.

بدینوسیله از شرکت‌های عضو دعوت می‌شود جهت استفاده از بسته تبلیغاتی فوق و درج آگهی در نشریه ستبران و رسانه‌های سندیکا، فرم مربوطه را تکمیل و با بخش آگهی‌های روابط عمومی سندیکا (خانم باقرپور-داخلی ۱۱۳) هماهنگ فرمایند.

بسته ویژه اعضا برای درج آگهی در نشریه ستبران و رسانه‌های سندیکا

شرح	توضیحات	قیمت (ریال)
آگهی در نشریه ستبران	صفحات اولیه	۳۰,۰۰۰,۰۰۰
آگهی در سایر رسانه‌های سندیکا	یک نوبت آگهی گوشواره بولتن روزانه- صفحه اول	۵,۰۰۰,۰۰۰
	اینستاگرام (یک نوبت پست، دو نوبت استوری) تلگرام، واتساپ (یک نوبت)	
جمع هزینه بسته تبلیغاتی		۳۵,۰۰۰,۰۰۰
کسر ۲۰٪ تخفیف ویژه اعضا		- ۷,۰۰۰,۰۰۰
مبلغ قابل پرداخت با کسر ۲۰٪ تخفیف (ویژه اعضا)		۲۸,۰۰۰,۰۰۰

در این نشست ضمن بررسی ابعاد و پیامدهای ناشی از کمبود و گرانی شدید XLPE و تاثیر آن بر پروژه‌های جاری شرکت‌های کابل‌ساز، سه راهکار پیشنهادی برای جبران خسارات ناشی از افزایش قیمت این کالا در قیمت تمام شده کابل‌های خودنگهدار و جلوگیری از توقف پروژه‌های جاری سازندگان این نوع کابل، شامل محاسبه میزان موادبری در متر کابل به منظور تعدیل قیمت قراردادهای استفاده از بند آحاد بها در قرارداد و همچنین استفاده از تبصره ۸۰ به منظور تجدید نظر در نرخ پیمان مطرح شد. در نهایت علاوه بر اینکه پیگیری موضوعات مرتبط با اثرات افزایش قیمت XLPE در قراردادهای کابل‌های خودنگهدار در سطح نهادهای بالادستی از جمله توانیر، وزارت نیرو و سازمان برنامه به نمایندگان سندیکای صنعت برق ایران، سندیکای صنایع آلومینیوم و انجمن سازندگان سیم و کابل سپرده شد، مقرر شد کارگروهی پنج نفره متشکل از نمایندگان شرکت‌های حاضر در جلسه، نسبت به بررسی و تعیین نرخ موادبری در هر متر کابل بر اساس شرایط بازار و افزایش قیمت این ماده اولیه اقدام کرده و نتایج بررسی‌ها را جهت انجام پیگیری‌های نهایی ارائه کنند. همچنین بررسی نهایی و طرح نتایج نهایی این بررسی‌ها با توانیر به عهده کمیته مشترک سه تشکل مذکور گذاشته شد. به علاوه قرار بر این گذاشته شد که برای قراردادهای شامل بند آحاد بها، علاوه بر راهکار نرخ موادبری کابل، آحاد بها هم به عنوان یک راهکار موازی پیگیری شده و انجام کار کارشناسی بر روی موضوع قرارداد تیپ خرید کالا هم در دستور کار کمیته مشترک سندیکای صنعت برق، سندیکای صنایع آلومینیوم و انجمن سازندگان سیم و کابل قرار گیرد.

باهمفکری و مشارکت سه تشکل فعال صورت گرفت؛

یک گام به سوی حل چالش گرانی XLPE

نشست مشترک نمایندگان سندیکای صنعت برق ایران، انجمن کارفرمایی سازندگان سیم و کابل و سندیکای صنایع آلومینیوم با حضور تعدادی از شرکت‌های تولیدکننده کابل‌های خودنگهدار و به منظور بررسی پیامدهای ناشی از کمبود و افزایش قیمت ماده اولیه XLPE، اواخر دی ماه سال جاری در محل انجمن سازندگان سیم و کابل برگزار شد.

رئیس کمیسیون انرژی اتاق مشهد تشریح کرد

نگاهی به فرایند توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر در کشور از حرف تا عمل

ایسنا/خراسان رضوی رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی خراسان رضوی گفت: به طور کلی در چهار بخش صدور مجوز، تامین نقدینگی و اعتبارات برای سرمایه‌گذاری، اقتصاد صنعت انرژی‌های تجدیدپذیر و انجام تعهدات دولت در قبال تولیدکنندگان برق به شدت با مشکل مواجه هستیم.

شهرهای استان شرایط بسیار خوبی از نظر تابش خورشید برای راه‌اندازی نیروگاه خورشیدی دارد. رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی خراسان رضوی عنوان کرد: تاکنون بخش خصوصی چندان نتوانسته به این ظرفیت بپردازد. برای مثال برای تولید ۱۰ تا ۲۰ درصد انرژی خورشیدی به نیروگاه‌های ۵۰۰ و ۱۰۰۰ مگاواتی نیاز است ولی متاسفانه هیچ اقدامی در این زمینه صورت نگرفته است.

شادمان تصریح کرد: از زمانی که بخش خصوصی در زمینه توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر ورود و سرمایه‌گذاری کرده، عمدتاً در مرحله اخذ مجوز و اعتبارات دچار مشکل شده است. سرمایه‌گذاران در این زمینه بیشتر از هفت یا هشت سال است که درگیر اخذ مجوز و اعتبارات هستند و عملاً هیچ اقدام مفیدی هم برای رفع این مساله انجام نشده است.

وی با طرح این سوال که در توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر نقش دولت چیست، گفت: آیا دولت می‌خواهد سرمایه‌گذار باشد؟ آیا قرار است به عنوان یک تسهیل‌کننده به ایفای نقش بپردازد یا دنبال فراهم آوردن بسترهاست؟ از نظر من احتمالاً دولت دچار یک دوگانگی شده و نمی‌داند که قرار است

چه کاری در این زمینه انجام دهد. اگر قرار بر سرمایه‌گذاری دولت باشد، باید اعتبار لازم را در ردیف بودجه‌های استانی مشخص کند اما دولت چنین بودجه، ظرفیت و امکاناتی ندارد. از طرف دیگر توقع دولت از سرمایه‌گذاران و مردم برای ورود به این حوزه بیهوده است.

رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی خراسان رضوی خاطر نشان کرد: برای توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر اعتبارات بانکی در نظر گرفته شده اما متاسفانه بانک‌ها سازوکار خود را دارند. در واقع برای بانک مسیر اعطای تسهیلات، سودی که به آن تعلق می‌گیرد و اطمینان از وصول مطالباتش اهمیت دارد. برای مثال وقتی بانک می‌تواند از طریق بازرگانی سود هنگفتی به دست آورد، طبیعتاً اعتبارات خود را به این بخش تخصیص می‌دهد. بانک می‌داند در صورتی که بخواهد نیروگاه خورشیدی راه‌اندازی کند، زمین و پنل‌های نصب شده قابلیت نقد شدن ندارد. بنابراین بانک علاقه‌ای برای ورود به این حوزه ندارد. از طرفی عدم پرداخت مطالبات بخش خصوصی از طرف دولت سبب بی‌اعتمادی بانک‌ها می‌شود. بنابراین عملاً هر آنچه در این زمینه تاکنون گفته شده، صرفاً شعار بوده و از نظر من اتفاقی فراتر از شعار هم رخ نداده است.

شادمان بیان کرد: استاندار در جلسات مختلفی بر موضوع توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر تاکید کرده اما در واقعیت دولت، توانیر، وزارت نیرو و مجلس دچار یک سردرگمی در این حوزه شده‌اند؛ در حالی که دولت باید بستر سرمایه‌گذاری در این زمینه را فراهم کند.

وی ادامه داد: مهیا کردن بستر سرمایه‌گذاری در این حوزه مستلزم رعایت ۲ شرط است. شرط اول اینکه

مجوزها و امکانات توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر فراهم شود. برای مثال زمانی که سرمایه‌گذار بخش خصوصی اقدام به راه‌اندازی یک نیروگاه می‌کند، با سرمایه خود خواستار دریافت مجوز محیط زیست می‌شود اما به سرمایه‌گذار مجوز داده نمی‌شود. از طرف دیگر دولت باید اعتبارات بانکی را در این بخش به کار بگیرد تا بخش خصوصی بتواند از آن استفاده کند. شرط دوم اینکه تولید انرژی تجدیدپذیر باید صرفه اقتصادی داشته باشد. برای مثال اگر کسی ۵۰۰ میلیارد تومان در این حوزه سرمایه‌گذاری می‌کند، باید بتواند از فروش برق سالانه حدود ۱۲۰ میلیارد تومان برداشت کند.

رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی خراسان رضوی اظهار کرد: خریدار نهایی برق از تولیدکننده دولت است و از آنجایی که دولت به تعهداتش عمل نمی‌کند، بخش خصوصی نیز رغبتی به سرمایه‌گذاری در این زمینه پیدا نمی‌کند.

شادمان با اشاره به اینکه برق را نمی‌توان مانند تولیدات دیگر ذخیره کرد، گفت: اگر سایر محصولات بنا به هر دلیلی در داخل به فروش نرسد، ممکن است راهی برای فروش و صادرات آن پیدا شود اما برق چنین ظرفیتی ندارد. حتی امتیاز صادرات برق و انتقال آن در اختیار دولت است و همه این مسائل به طور طبیعی سرمایه‌گذار را از سرمایه‌گذاری در این زمینه به هراس می‌افکند.

رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی خراسان رضوی گفت: سرمایه‌گذاران در صنایع رقابت‌پذیر مانند کاشی، سرامیک، صنعت فرش، چرم، مواد غذایی و... به راحتی سرمایه‌گذاری و فعالیت می‌کنند اما کسی در زمینه توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر ورود پیدا

یازدهم و دوازدهم میزان سرمایه‌گذاری در کشور روند کاهشی داشت، افزود: در دولت سیزدهم با اجرایی شدن این پروژه بزرگ، ایجاد فرصت‌های سرمایه‌گذاری بیشتر خواهد شد تا شرکت‌های بزرگ کشور که توانمندی مالی مناسبی دارند در اجرای آن سهیم شوند و در عمل هم رشد اقتصادی کشور را بهبود بخشند.

عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی با تاکید بر اینکه اجرای ۴۸ پروژه بزرگ صنعتی سبب رونق تولید و مهار تورم در کشور خواهد شد، گفت: کمبود منابع مالی یکی از موانع رشد در اقتصاد ایران است لذا اجرای این پروژه‌ها بستر مناسبی برای دستیابی واحدهای تولیدی به تسهیلات بانکی است.

وی درباره اینکه مجلس به عنوان نهاد قانون گذار چه کمکی می‌تواند در سرعت بخشی به اجرایی شدن این پروژه بزرگ داشته باشد، گفت: نمایندگان باید در قالب طرح یا لایحه‌ای که از سوی دولت ارسال می‌شود در سرعت بخشی به این پروژه همکاری کنند تا موانع بر سر راه سرمایه‌گذاری در این پروژه بزرگ را از سر راه برداشته شود.

سنگدوینی خاطرنشان کرد: آمریکا در موضوع تحریم‌ها از هر راهی برای فشار حداکثری علیه جمهوری اسلامی ایران استفاده کرد تا معیشت و اشتغال مردم را دچار خدشه کند. در چنین شرایطی مجلس و دولت باید با هم‌افزایی برای محقق شدن اهداف و طرح‌های اجرایی پیش رو، هم دل و یکصدا شوند تا نقشه دشمنان برای ضربه به نظام و انقلاب را نقش بر آب کنند و در عمل گامی مهمی برای خنثی‌سازی تحریم‌ها بردارند.

برای ایجاد یک شغل در کشور بین یک تا ۲ میلیارد تومان هزینه لازم است. اما دولت با این ابتکار و بهره بردن از ظرفیت همه وزارتخانه‌ها، نهادها، موسسات و شرکت‌ها، در کاهش این هزینه و اشتغال زایی موثر، هدفمند عمل کرده است.

وی با تاکید بر اینکه رشد صنعت در بخش‌های مختلف سبب اشتغال زایی همراه با کاهش فقر و بهبود اقتصاد خواهد شد، اظهار داشت: در این شرایط که غرب به سردمداری آمریکا با تحریم‌های ظالمانه علیه منافع ایران متحد شدند، دولت سیزدهم با اتکا به ظرفیت درونی کشور و بهره بردن از همه منابع و زیرساخت‌ها و شرکت‌های خصوصی و دولتی برای خنثی کردن این تحریم‌ها همت بزرگی را آغاز کرده است. سنگدوینی با تقدیر از وزارتخانه‌های مرتبط و سایر شرکت‌های سرمایه‌گذار در اجرای این پروژه اظهار کرد: وزارتخانه‌های اقتصاد، صنعت و معدن، نفت و سایر سازمان‌ها و موسسه‌های وابسته به آنها در این اقدام دولت به خوبی متحد شدند و برنامه و سازوکار واحدی را ارائه دادند که این همبستگی در کاهش زمان اجرایی پروژه بسیار موثر است.

وی ادامه داد: یکی از مسائلی که ممکن است در سال‌های آینده به بخش انرژی کشور لطمه بزند، افت فشار گاز و قطعی آن است. اما اجرایی شدن این پروژه می‌تواند گره‌ها را از پای سرمایه‌گذارانی که مایل به سرمایه‌گذاری در این بخش هستند، باز کند تا علاوه بر اشتغال زایی، مشکلات تامین انرژی به ویژه در بخش نفت و گاز کشور حل شود. این نماینده مجلس یازدهم با بیان اینکه در دولت

«مضانعلی سنگدوینی» در گفت و گو با خبرنگار سیاسی ایرنا درباره عملیات اجرایی ۴۸ پروژه بزرگ صنعتی کشور که ۱۷ بهمن ماه با حضور رییس‌جمهور آغاز شد، گفت: دولت سیزدهم از ابتدای فعالیت خود بر توسعه متوازن کشور تاکید داشت تا رونق اقتصادی را با استفاده از همه ظرفیت‌های دولتی و خصوصی گسترش دهد.

عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی با اشاره به جزئیات این پروژه گفت: بر اساس اطلاعات منتشر شده قرار است با اجرایی شدن این ۴۸ پروژه در ۱۳ استان و ۲۷ شهرستان کشور، به میزان ۱۷ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف صنعتی، نفت، گاز، پالایشگاه‌ها و سایر بخش‌های کشور انجام شود که بر توسعه متوازن و رونق اقتصادی کشور تاثیر فراوانی دارد.

وی با بیان اینکه دولت سیزدهم در چهل و سومین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی گام مهمی در رشد و شکوفایی کشور برداشته است، عنوان کرد: طبق آمار منتشر شده با اجرایی شدن این پروژه بزرگ، حدود ۲۰ میلیارد دلار درآمد سالانه پس از بهره‌برداری افزایش خواهد یافت و ۱۱ میلیارد دلار صادرات سالانه را در پی خواهد شد تا در عمل تحریم‌هایی ناجوانمردانه‌ای که آمریکا علیه ایران اعمال کرده است، خنثی شود.

نماینده مردم گرگان و آق‌قلا با بیان اینکه با اجرایی شدن این پروژه در عمل ۲۱ هزار شغل مستقیم و ۶۴ هزار شغل غیرمستقیم ایجاد خواهد شد، گفت: این اقدام دولت سیزدهم در نخستین سال فعالیت اجرایی خود بسیار ستودنی و ارزشمند است. چرا که در حال حاضر

عضو کمیسیون انرژی مجلس:

اجرای پروژه‌های عظیم صنعتی نماد همت بزرگ دولت برای خنثی‌سازی تحریم‌ها است

تهران - ایرنا - عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی تاکید کرد دولت سیزدهم با اتکا به ظرفیت درونی کشور و بهره بردن از همه منابع و زیرساخت‌ها و شرکت‌های خصوصی و دولتی برای خنثی کردن این تحریم‌ها همت بزرگی را آغاز کرده است.

کمترین رشد اقتصادی در ۴۳ سال گذشته مربوط به کدام سال بوده است؟

در انتظار رشد اقتصادی پایدار

این داده ها که از سال های ۱۹۶۱ تا ۲۰۲۰ میلادی (۱۳۳۹ تا ۱۳۹۸) را به نمایش گذاشته است، نشان می دهد که بیشترین میزان تولید ناخالص داخلی ایران به سال ۱۹۸۲ (۱۳۶۰) بازمی گردد که برابر با ۲۶.۹۷۸ درصد بوده است.

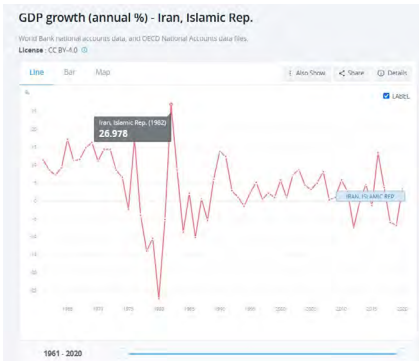

جهانی درباره رشد اقتصادی ایران را ترجمه و منتشر کرده است. بانک جهانی در آمارهای خود اعلام کرده است تولید ناخالص داخلی ایران از حدود منفی ۱۴ درصد در سال ۱۳۵۶ به حدود ۴ درصد در سال ۱۳۹۸ رسیده است. براساس آمارهای این بانک که رشد تولید ناخالص داخلی (GDP) ایران را به صورت سالانه منتشر کرده است، تغییرات این شاخص اقتصادی کشور طی بازه زمانی ۱۹۷۸ (۱۳۵۶) یعنی یک سال پیش از پیروزی انقلاب اسلامی ایران تا سال ۲۰۲۰ (۱۳۹۸) قابل توجه است.

این داده ها که از سال های ۱۹۶۱ تا ۲۰۲۰ میلادی (۱۳۳۹ تا ۱۳۹۸) را به نمایش گذاشته است، نشان می دهد که بیشترین میزان تولید ناخالص داخلی ایران به سال ۱۹۸۲ (۱۳۶۰) بازمی گردد که برابر با ۲۶.۹۷۸ درصد بوده است.

رشد تولید ناخالص داخلی ایران در سال ۱۹۷۸ (۱۳۵۶)، یک سال پیش از انقلاب اسلامی ایران برابر با منفی ۱۳.۹۵۱ (منفی ۱۴) درصد بوده است.

این رقم در سال ۲۰۲۰ (۱۳۹۸) به ۳.۳۸۸ (۴)

درصد رسیده است.

در بین این سال ها، GDP ایران تغییراتی زیادی به خود دیده است. بیشترین کاهش این شاخص به سال ۱۳۵۸، آغاز جنگ تحمیلی ایران بازمی گردد که رشد ناخالص داخلی به منفی ۲۷.۳۳ درصد رسید اما این کاهش تا سال ۱۳۶۰ جبران شد و به حدود ۲۷ درصد رسید. رشد تولید ناخالص داخلی ایران در سال های بعد نیز نوساناتی داشته و منفی شده است اما هیچگاه به رقم منفی ۱۴ درصد بازنگشته است. تولید ناخالص داخلی ایران در سال ۲۰۱۲ که شروع تحریم های آمریکا علیه صادرات نفت، بانک مرکزی و بسیاری از صنایع ایران بود به منفی ۷.۴۴

درصد رسید. در سال ۲۰۱۵ نیز که توافق هسته ای ایران و گروه ۱+۵ امضا شد، میزان رشد اقتصادی ایران منفی ۱.۳۲ درصد بود. این رقم یک بار دیگر در سال ۲۰۱۸ که آمریکا به صورت یکجانبه از توافق هسته ای با ایران خارج شد به منفی ۶.۰۲ درصد رسید اما در هر دو این شرایط هیچگاه به میزان سال ۱۳۵۶ بازنگشت.

هم روند نزولی را شاهد بوده ایم و انتظارات تورمی کاهش پیدا کرده است؛ ما تورم ۳,۱ درصدی در مهرماه و ۲,۴ درصدی در آبان را داشته ایم که در آذرماه به ۱,۸ درصد و در دی ماه هم این رقم به ۱,۳ درصد رسیده است. بنابراین تورم ماهانه و نقطه به نقطه رو به کاهش بوده است و انتظارات تورمی هم وضعیت خوبی را داشته است. در نتیجه مجموعه این ها نشان می دهد که انتظار وضعیت تعادلی خوبی را برای بازار ارز داشته ایم و داریم. پژوهشکده پولی و بانکی هم گزارشی از بانک

دولت ها در آرزوی رشد اقتصادی هستند، اما به نظر نمی رسد راه به جایی ببرند، البته که خودشان چنین اعتقادی ندارند. علی صالح آبادی رئیس کل بانک مرکزی شب گذشته در برنامه «تیترا امشب» شبکه خبر گفت: با فرض تداوم شرایط موجود و تحریم ها و باتوجه به وضعیت صادرات و روند تورم سال کنونی، سال آینده از نظر اقتصادی سال بهتری خواهد بود. رئیس شورای پول و اعتبار با بیان اینکه همچنین روند برگشت ارز حاصل از صادرات هم نشان از بهبود دارد، گفت: در بحث تورم

در نشست شورای راهبری تأکید شد

قانون مربوط به جذب سرمایه‌گذاری خارجی بازنگری شود
در تازه‌ترین نشست شورای راهبری بهبود محیط کسب‌وکار، حاضران بر ضرورت بازنگری و اصلاح قانون مربوط به جذب سرمایه‌گذاری خارجی و همچنین تعریف مشوق‌های مناسب برای سرمایه‌گذاری در ایران تأکید کردند.

انتقالات مالی آن‌هاست. همچنین تدوین برنامه جامع مقابله با تحریم‌ها را در دستور کار گذاشتیم که پیش‌نویس آن تقریباً آماده شده است. طراحی میز سرمایه‌گذاری و یا ارتباط نزدیک‌تر با وزارت خارجه، یکپارچه‌سازی بازیگران مختلف در حوزه روابط اقتصادی خارجی از دیگر اولویت‌های ما در این سازمان است.

بدترین نوع برخورد با سرمایه‌گذاران افغانستانی را داریم

پس از او محمدرضا نجفی منش رئیس کمیسیون بهبود محیط کسب‌وکار اتاق تهران با انتقاد از نحوه برخورد با سرمایه‌گذاران خارجی در کشور گفت: ما بدترین نوع برخورد را با سرمایه‌گذاران افغانستانی در داخل کشور داریم. نه کارت بانکی و نه اجازه خرید به آن‌ها می‌دهیم. این در حالی است که حدود ۴ میلیارد دلار صادرات ما به افغانستان توسط همین سرمایه‌گذاران انجام می‌شود و لذا فراری دادن آن‌ها از کشور عاقلانه نیست و باید برای آن فکری شود.

جذب سرمایه‌گذاری خارجی شامل صنایع کوچک و متوسط نشده است

مجیدرضا حریری، رئیس اتاق مشترک ایران و چین هم با بیان اینکه کشور به طور متوسط سالانه حدود ۲ میلیارد دلار جذب سرمایه خارجی دارد گفت: تقریباً همه این میزان در بخش نفت و پتروشیمی و صنایع بزرگ جذب می‌شوند. به این دلیل که سرمایه‌گذاری در ایران ریسک بالایی دارد و سرمایه‌گذار ترجیح می‌دهد جایی را برای سرمایه‌گذاری انتخاب کند که بالاترین سود را برایش داشته باشد. متأسفانه صنایع کوچک و متوسط بهره‌ای از این سرمایه‌گذاری‌ها ندارند. او ادامه داد: به همین دلیل متأسفانه باید گفت

اگر سازمان سرمایه‌گذاری ظرف ۳۰ سال گذشته هم نبود شرایط تغییر نمی‌کرد. چرا که هر زمان شرایط برای ورود سرمایه خارجی به کشور فراهم شده، سرمایه‌گذاران خارجی آماده سرمایه‌گذاری در بخش نفت و پتروشیمی ایران بوده‌اند و هر وقت هم این شرایط فراهم نبوده اصلاً سرمایه‌ای وارد نشده است. بنابراین شرایط برای صنایع کوچک و متوسط هیچ وقت تغییر نکرده است. این سازمان نقش مؤثری نمی‌تواند در جذب سرمایه داشته باشد مگر اینکه اختیارات خوبی به آن داده شود. **قانون مربوط به جذب سرمایه خارجی نیاز به بازنگری دارد**

مظفر علیخانی، معاون استان‌ها و تشکل‌های اتاق ایران هم گفت: برای سرمایه‌گذار مرادوات سیاسی بسیار مؤثرتر از شاخص‌های اقتصادی است. در تجارت خرد هم عموماً شرکای تجاری ما به منافع خود توجه می‌کنند که مرواده با ایران بر روابط دیگرشان با دنیا اثر می‌گذارد یا خیر. او با اشاره به اینکه توجه به نوسانات نرخ ارز در جذب سرمایه خارجی اهمیت زیادی دارد ادامه داد: به نظر می‌رسد قانون و رویه‌ها در حوزه جذب سرمایه نیاز به بازنگری دارند.

به اعتقاد علیخانی وجود یک بانک اطلاعاتی برای سرمایه‌گذاران خرد و متوسط درباره فرصت‌های سرمایه‌گذاری به تفکیک استان‌ها و همین‌طور بانک اطلاعاتی درباره فعالان اقتصادی هر منطقه و استان از دیگر الزامات جذب سرمایه‌گذاری پایدار است. او با اشاره به مشوق‌های جذب سرمایه‌گذاری در ایران از جمله اعطای اقامت با ۲۵۰ هزار دلار سرمایه‌گذاری در ایران گفت: در حالی که در کشورهای منطقه با این میزان سرمایه‌گذاری، امتیاز شهروندی را نه فقط به خود

سرمایه‌های خارجی را به عنوان حوزه‌های اصلی فعالیت سازمان نام برد.

او در ادامه به اولویت‌های مورد نظر سازمان سرمایه‌گذاری اشاره کرده و گفت: تغییر مسیر جذب سرمایه و خطوط اعتباری به سمت کشورهای همسایه و همسو از مهم‌ترین این اولویت‌هاست. این امر البته تعارضی با کار با سایر کشورها ندارد اما ما با چین، افغانستان، روسیه، عراق و امثال آن‌ها مسائل خاص داریم و باید از این فرصت‌ها بیشتر استفاده کنیم.

فکری ادامه داد: اولویت دیگر جذب سرمایه ایرانیان مقیم خارج از کشور و تسهیل نقل و

تازه‌ترین نشست شورای راهبری بهبود محیط کسب‌وکار با حضور علی فکری معاون وزیر اقتصاد و رئیس سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران برگزار شده و به آسیب‌شناسی دلایل عدم سرمایه‌گذاری خارجی مناسب در کشور اختصاص داشت.

در ابتدای جلسه فکری با معرفی سازمان حوزه‌های جذب سرمایه‌گذاری خارجی، خطوط اعتباری خارجی، وام‌های دولتی و صدور ضمانت‌نامه‌های حاکمیتی و همچنین هدایتگری دو بخش قبلی و تعیین بهترین نقاط سرمایه‌گذاری، مدل‌های تعیین اعتبار و طراحی مکانیسم بهینه جذب

چگونه بفهمیم در کدام پله مصرف برق قرار داریم؟

تهران - ایرنا - برای اینکه بدانیم در تعرفه های جدید برق جزو کدام پله های مصرف قرار داریم تا براساس آن وضعیت مصرفی خود را به گونه ای انجام دهیم تا مشمول هزینه های اضافه نشویم یکی از موثرترین راهکارها استفاده از برنامه کاربردی روی تلفن همراه به نام برق من است که با نصب آن می توان از پله مصرفی آگاه شد.

مشابه سال قبل کاهش داده و به زیر الگوی مصرف برسانند، به ازای هر کیلووات ساعت کاهش مصرف معادل قیمت تأمین برق یعنی ۳۰۰ تومان پاداش گرفته و از دولت بستانکار می شوند؛ البته این در حالی است که دولت در چارچوب الگوی مصرف، برق را به نرخ یارانه ای و کمتر از یک سوم این قیمت در اختیار مشترکان قرار می دهد و پاداش کاهش مصرف در زمان پیک و اوج بار شبکه، می تواند تا ۲ برابر قیمت تأمین برق هم افزایش یابد. علاوه بر این، آیین نامه هیات دولت پیش بینی کرده که تعرفه برق مشترکان تحت پوشش نهادهای حمایتی مانند کمیته امداد و بهزیستی در صورت کاهش به میزان ۵۰ درصد الگوی مصرف، رایگان در نظر گرفته شود. سامانه و یا برنامه کاربردی برق من، راه های انتخاب پله مصرف مشترکان هستند. مشترکان برق با ورود به سامانه برق من می توانند گزینه «انتخاب پله مصرف» را برگزیده و پله مصرفشان را انتخاب کنند، در این رابطه مشترک می تواند با مراجعه به گزینه قبض، جزئیات قبض الکترونیک دوره قبل خود را مطالعه کرده و بر مبنای آن نسبت به انتخاب پله دوره آتی خود تصمیم گیری کند. این امکانات در نسخه موبایلی برق من نیز به راحتی در دسترس بوده و مشترکان با نصب آن از فروشگاه های معتبر اینترنتی می توانند به بخش خدمات اپلیکیشن مراجعه و پله مصرفشان را انتخاب کنند.

به گزارش ایرنا، پنجم دی ماه هیات دولت به ریاست آیت الله سید ابراهیم رئیسی، رئیس جمهوری با استناد به قانون هدفمند کردن یارانه ها و اجرای حکم مندرج در بند (ی) تبصره (۸) قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور، چگونگی محاسبه تعرفه برق مصرفی مشترکان را تعیین و اجازه اجرای آن از اول بهمن صادر کرد. کارشناسان و متخصصان صنعت برق پس از بررسی دقیق مصارف مشترکان بر اساس چندین مؤلفه، برای میزان مناسب مصرف برق الگویی طراحی کردند که یک اقدام اصولی بوده و به طور معمول جزو برنامه های اصلی کشورها برای ارائه خدمات بهتر به مشترکان است. این الگو ابتدا بر اساس آب و هوا و اقلیم کشور و با توجه به میزان متوسط دمای هوا به مناطق مختلف معتدل یا عادی و گرمسیری تقسیم شده، سپس نیاز خانوارهای مختلف به استفاده از انرژی برق برای وسایل روشنایی، ماشین لباسشویی و ظرف شویی، اتو، یخچال و غیره که به طور معمول برای رفاه مورد نیاز است در نظر گرفته شده است. این الگو برای ۸۰ درصد مشترکان کشور ۲۰۰ کیلووات ساعت در ماه های غیرگرم سال و ۳۰۰ کیلووات ساعت برای ماه های گرم است و مناطق گرمسیر کشور هم متناسب با شرایط آب و هوایی الگوی خاص خود را دارند. بر این مبنا اگر مشترکان برق بتوانند در ماه های گرم سال مصرف خود را نسبت به دوره

در گفت و گو با باشگاه خبرنگاران جوان مطرح شد:

آیین نامه های زائد مانع صدور سریع مجوزهای کسب و کار / وجود ۱۲ هزار قانون در کشور

دبیر شورای گفت و گوی بخش خصوصی و دولتی می گوید: زمانی که سراغ حذف مجوزی می رویم، دستگاه متولی چند قانون و آیین نامه ارائه می کند و توضیح می دهد که به این دلایل نمی تواند مجوز را حذف کند.

این دلایل نمی تواند مجوز را حذف کند. متأسفانه آنقدر این فضا پیچیده شده که باز کردن این گره خیلی کار ساده ای نیست. موضوع بعدی این است که مدل حکمرانی فعلی سیاسی و اقتصادی کشور تا حدودی از واگذاری کارها به بخش خصوصی نگرانی دارد و به راحتی مسئولیت های خود را تفویض نمی کند. باشگاه خبرنگاران جوان: تعارض منافع دستگاه ها و امضاهای طلابی چه میزان بر فضای تسهیل کسب و کارها موثر است؟

عامری: این مسائل صد در صد وجود دارد. بعضاً بحث کاهش درآمد دستگاه ها نیز مطرح است. بارها توضیح داده ام که در دولت، دستگاه ها و سازمان هایی ایجاد شده اند بابت صدور مجوزی که اصلاً صدور آن مجوز ضرورتی نداشته است. اگر اکنون همان مجوز را حذف کنیم و تمام این دستگاه ها را در سطح ملی و استانی حذف شوند، اتفاقی در فضای کسب و کار کشور نمی افتد. اما شرایط به گونه ای شکل گرفته که اگر بگوئیم فلان مجوز حذف کنید، باید یک سازمان با چند صد هزار پرسنل نیز تعطیل شوند.

باشگاه خبرنگاران جوان - محسن عامری دبیر شورای گفت و گوی بخش خصوصی و دولتی در گفت و گویی به سوالات زیر پاسخ داد. باشگاه خبرنگاران جوان: دلایل عدم کارآمدی و به نتیجه رسیدن قانون تسهیل فضای کسب و کارها و صدور مجوزها بعد از ۱۳ سال چیست؟ عامری: با توجه به همکاری چند ساله ام با هیات مقررات زدایی به عنوان نماینده اتاق ایران در جلسات و کمیته های تخصصی شرکت دارم؛ برداشتم این است که یکی از مهم ترین عواملی که مانع اجرای قانون مربوط به هیات است، رشد تعداد قوانین و مقرراتی است که در کشور داریم. از سال ۱۲۸۵، ۱۱۵ سال از تاریخ قانون گذاری می گذرد و در طول این مدت، ۱۲ هزار قانون در کشور تولید و تصویب شده است. هر کدام از این قوانین نیز تعدادی ماده و تبصره دارد. در تمام این آمارها، مقررات داخلی دستگاه ها و آیین نامه ها را شامل نمی شود. این امر باعث می شود زمانی که به سراغ حذف یک مجوزی برویم، دستگاه متولی چند قانون و آیین نامه ارائه می کند و توضیح می دهد که به

مایک فدرل، مدیرعامل فوربس از دگرگونی دیجیتال شرکتش می‌گوید

از یک مجله چاپی تا یک رسانه جهانی

سال ۱۹۱۷، «برتی چارلز فوربس»، مهاجر اسکاتلندی و مقاله‌نویس اقتصادی نشریه «هرست» و شریکش «والتر دری»، مدیرکل «مجله وال استریت» تصمیم گرفتند مجله‌ای برای خودشان منتشر کنند. قرار شد پولش را برتی مهیا کند و تخصص در زمینه نشر را، والتر. نام خانوادگی برتی را نیز روی مجله گذاشتند: «فوربس». مجله فوربس در شهر نیویورک کار خود را آغاز کرد. به‌عنوان یک مجله کسب‌وکار که هر دو هفته یک بار منتشر می‌شد. والتر، معاون شرکت انتشارات فوربس شد و برتی، دبیر ارشد مجله. او تا زمان مرگش در سال ۱۹۵۴، در همین سمت کار می‌کرد.

روی کار آمدند و بعدها رقیب فوربس شدند. فوربس حالا یکی از مطرح‌ترین و پرمخاطب‌ترین مجلات اقتصادی در ایالات متحده و سطح جهان است. مجله‌ای که یک روز، قیمتش تنها ۱۵ سنت بود و بهای اشتراک سالانه‌اش، ۳ دلار، حالا به عنوان یک کسب‌وکار رسانه دیجیتال، وارد بورس نیویورک شده و ارزش آن، ۶۳۰ میلیون دلار است. سال ۲۰۱۱، وقتی «مایک فدرل»، مدیر ارشد فوربس به این شرکت پیوست، بسیاری از مردم هنوز این مجله را به واسطه نسخه چاپی‌اش می‌شناختند.

پس از یک دهه و یک دوره آزمون و خطا و اعمال تکنولوژی‌های دیجیتال، حالا نسخه چاپی مجله تا حدی به حاشیه رفته که سهمش از درآمد سالانه فوربس، یعنی ۲۱۱ میلیون دلار، کمتر از ۱۰ درصد است. این رقم، این سوال را در ذهن مخاطب ایجاد می‌کند که چطور یک مجله با محوریت محتوای اقتصادی، توانست خود را به یک کسب‌وکار رسانه دیجیتال با ارزش بیش از ۶۰۰ میلیون دلار تبدیل کند؟ این سوالی است که مایک در مصاحبه‌ای با مجله بریتانیایی «پرس گزت» به آن پاسخ داده. اما پیش از آن، به این سوال پاسخ دهیم که مایک فدرل کیست و چگونه پایش به فوربس باز شد؟ مایکل فدرل، متولد و بزرگ‌شده نیوجرسی است.

در سال‌های پایانی عمرش، دو پسرش به نام‌های «بروس» و «مالکوم» نیز به او کمک می‌کردند. پس از مرگ برتی، بروس جانشین پدرش شد. او با ساده‌سازی و افزایش بازدهی عملیات‌ها و توسعه بازاریابی، توانست طی دوران تصدی‌اش، تیراژ مجله را تقریباً دو برابر کند. پس از مرگ بروس، مالکوم جای او را گرفت. طی دهه ۱۹۲۰، فوربس تنها مجله کسب‌وکار ایالات متحده بود. اما طی یک دهه بعد، دو مجله «بیزنس ویک» و «فورچون» نیز

درباره زندگی شخصی او اطلاعات زیادی در دسترس نیست چون ظاهراً او دوست ندارد مسائل شخصی‌اش رسانه‌ای شود. او یکی از چهره‌های قدیمی و سرشناس حوزه رسانه است با بیش از ۲۵ سال سابقه کار. او در نشریات مهمی مثل تایم و فورچون، سمت‌های مهمی داشته. فوربس در دوران ریاست او، استراتژی صدور امتیاز گسترده‌ای را به اجرا درآورد که در نتیجه آن، حالا مجله دارای ۴۰ نسخه است و در ۷۰ کشور دنیا چاپ می‌شود.

سال ۲۰۱۱، مایک به عنوان مدیر ارشد عملیات به شرکت فوربس پیوست. او سال ۲۰۱۶ به جایگاه ریاست ارتقا یافت و از سال ۲۰۱۷ تاکنون، مدیر ارشد این مجله بوده.

سال ۲۰۱۰، یک سال پیش از آنکه او از استارت‌آپ «تکونومی مدیا» به این مجله بپیوندد، فوربس یک پلتفرم همسان بازاریابی و تبلیغات به نام BrandVoice را به اجرا درآورد که به شرکت‌ها، برندها و کارآفرینان اجازه می‌داد در وبسایت فوربس، خودشان را نشر دهند. مایک می‌گوید: «در سال‌های اول، مردم به ما گوجه فرنگی گنبدیده پرت می‌کردند و می‌گفتند ما داریم مفهوم روزنامه‌نگاری را نابود می‌کنیم. داریم یک برند بزرگ را نابود می‌کنیم.» امروز اما، تبلیغات همسان، به‌طور گسترده توسط شرکت‌های رسانه‌ای بزرگ مورد استفاده قرار می‌گیرد.

فوربس ۱۱ سال گذشته را صرف بازسازی کسب‌وکارش و ورود به حوزه‌های جدید از طریق خرید سایر کسب‌وکارها و معرفی محصولات جدید کرده. مایک می‌گوید: «فوربس واقعاً تمام سرمایه‌اش را گذاشته بود تا یک مدل جدید را به اجرا درآورد. آن موقع، زمانی که من به شرکت پیوستم، هر وقت می‌خواستیم درباره این طرح صحبت کنیم،

می‌گفتم اتاق خبر جدید برای عصر دیجیتال. اما حالا این اسم خیلی از مد افتاده و قدیمی به نظر می‌رسد. ولی در آن زمان، حرکت ما واقعاً رادیکال و جسورانه بود. یک تغییر اساسی بود. چون ما به نوعی، یک مدل ۱۰۰ ساله متکی به تبلیغات را از بیخ تکان دادیم.» فوربس طی این سال‌ها، دست به نوآوری‌های بسیاری زده. یکی از آنها، لیست کارآفرینان زیر ۳۰ سال است که واقعاً جواب داده. سایر نوآوری‌ها به مرور از تک و تا افتاده‌اند یا کلاً به باد فراموشی سپرده شده‌اند. درباره بسیاری دیگر از نوآوری‌ها، مثل فوربس استور، هنوز برای قضاوت زود است.

حمایت سرمایه‌گذاران از رویکرد فوربس

سهامداران همیشه به دنبال اطمینان خاطر از سمت سرمایه‌گذاری‌هایشان هستند. اما، گرچه شرکت‌های رسانه‌ای، ذاتاً دچار عدم اطمینان هستند، فوربس ظاهراً مشکل چندانی در جذب سرمایه‌گذار نداشت.

این شرکت در تابستان ۲۰۲۱ اعلام کرد با Magnum Opus ادغام خواهد شد، تا به واسطه آن، بتواند با ارزش اولیه ۶۳۰ میلیون دلار، در لیست شرکت‌های بورس نیویورک قرار گیرد و وارد بورس شود (مگنوم، یک شرکت با هدف ویژه تملک یا «اسپک» بود. شرکت‌های اسپک، نه دارای خاصی دارند و نه عملیات خاصی انجام می‌دهند. کار آنها، خرید یک شرکت دیگر و تسهیل ورود آن به بورس است). به عنوان بخشی از این معامله، فوربس توانست از طریق یک سرمایه‌گذاری خصوصی در سهام عمومی ۴۰۰ میلیون دلار جذب کند.

مایک می‌گوید: «توانستیم دو و نیم برابر بیشتر از آنچه برنامه‌ریزی کرده بودیم، سرمایه جذب کنیم.» به باور او، این اتفاق نشان‌دهنده این است

